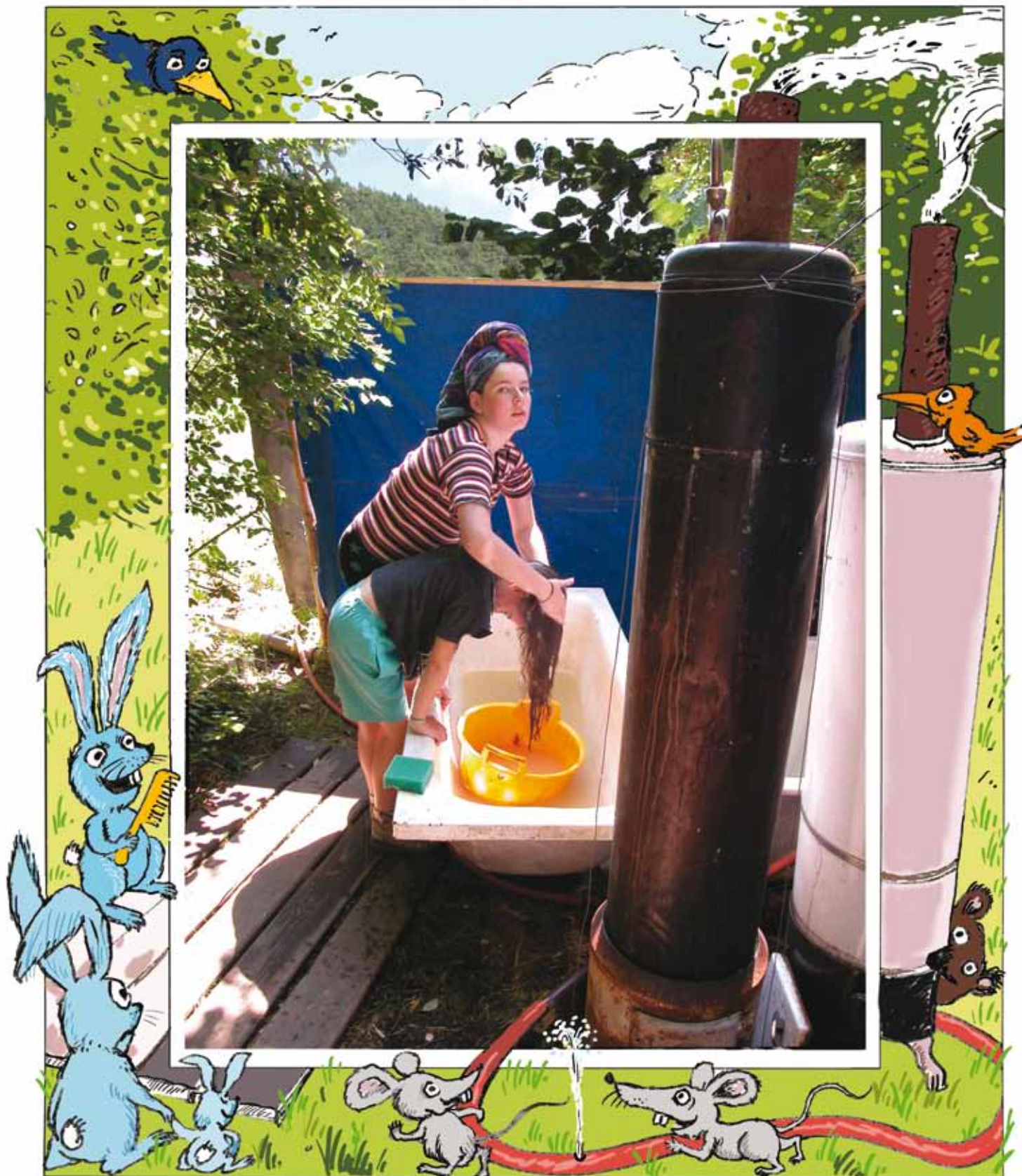

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

DUBEN 2009

Tomáš Novotný
a Tomášem
s kolektivem
i s Asociací - i za právní -
Sedma Benediktův i za právní -
lávat vadat - čas...
Cenizolau
24. 3. 09

Během přeplavby z Kapského Města do Buenos Aires v červnu 1948 jsme usoudili, že do nového světa bychom měli vstoupit s čistými hlavami. Že bychom africkým reportážím měli dát knižní podobu, než vjemy přehluší Amerika...

PAST NA ROVNÍKU, nakladatelství Livingstone, Brno 2008 (str. 398).

Nad jejími stránkami mě s fotoaparátem přistihl výtvarník Jožka Ruszelák 30. ledna 2009, když tomu knižnímu novorození bylo šest neděl. Pouhé dva týdny mě v tu chvíli dělily od nadcházejících devadesátin.

Na téměř stole jsme s Jirkou 27. července 1975 podepisovali 44 strojopisů samizdatového vydání CEJLON - RÁJ BEZ ANDĚLŮ v době, kdy kniha veřejně vyjít nesměla.

Není to všechno v naprostém souladu s „vylepšenou“ Pythagorovou větou
ŽIVOT = PŘESNÝ SOUČET NÁHOD ?

Cenizolau

Obsah

duben 2009

str. 4	Turistické závody, Tomáš Fúsek
str. 5	TOM Mušketýrci Slezská Ostrava, Markéta Hovjacká
str. 6	Pozvání na Baby, Miloš Stejskal
str. 7	Lyžařské soustředění Benecko, Tuky Milan Hrstka TOM FANTAN objevuje, Michal Janoušek
str. 8	Silvestr trochu jinak, Daniel Sklenář
str. 9	Už cinkají, Vašek Hrobský
str. 10	Kukla 2009, Lída Nováčková
str. 11	Kukla - Svátek Múz, Viktor Hájek Cimrman by se divil, Z. Šmída
str. 12	Jarní tábor 2009, Petr Gade Delfíni na sněhu, Pavel Pakosta
str. 13	Přeběh Evropy, Pavel Kratina Studna, (ton)
str. 14	Dětský karneval, H. Paňáková Dakotská Robinsonáda, Kristýna Beránková
str. 15	Jarní tábor na Šumavě, Vašek Hrobský Projekt Budky 2009, Pavel Jagoš
str. 16	Outdoor a spacáky, Petr Doubalík
str. 18	Woodcraft, J. Porch – Ablákela
str. 19	Florbalový dršmaš, Zbyněk Báča
str. 20	Skurečená, Karolína Kopecká
str. 21	Zprávy z ústředí
str. 22	Ohlasy
str. 23	Spějme ku srazu!, Tomáš Novotný

Uzávěrka příštího čísla
je 25. 5. 2009

Stydíme se za Asociaci TOM ČR aneb Dobře utajovaný spolek

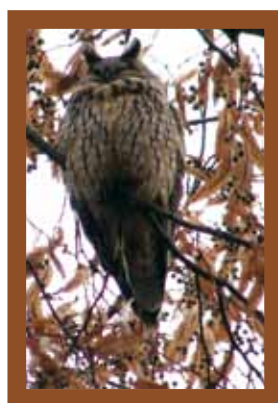
Několik členů spolkového náčelnictva „listovalo“ před časem weby našich oddílů. To, co jsme tam viděli – nebo vlastně spíš neviděli – nás přinutilo k tomu, abychom se po delší pauze začali zabývat tím, jak se oddíly k asociaci hlásí. Jak modře nám kvete hořec na nástěnkách, webových stránkách, v časopisech a jiných výtvorech našich oddílů!

Jistě mnozí z vás víte, mám mimo jiné ve spolku na starosti spolupráci s rakouskými tomíky – mládeží Rakouského turistického klubu. Rakouská mládež je činností té naší hodně podobná, ostatně není divu, Klub českých turistů a jeho mládež a mládež Rakouského turistického klubu mají kořeny v našem společném státě, v Rakousko-Uhersku. V jednom se asi ale lišíme – v pocitu příslušnosti ke spolku. Nechci v žádném případě rakouské tomíky idealizovat (svých problémů mají také dost), ale co jim nelze upřít je, že si vždy dávají záležet na tom, aby „výsostné znaky“ jejich spolku byly náležitě vidět. Ať jsou to trička, kšiltovky, vlajky, samolepky... Je to pro ně přirozená věc, hrdě se ke svému spolku hlásit! A to se jim o objemu dotací – dovolte mi to drobně jedovatě konstatování – které oddíly mohou čerpat u nás, v asociaci, může jen zdát.

Chci věřit, že tento „rozdíl“ existuje pouze opomenutím našich oddílů a dokážeme ho poměrně rychle napravit.

Nebo snad máme neexistenci pocitu příslušnosti ke svému spolku považovat za znak lhostejnosti, nevyspělosti našich členů oproti těm za hranicemi? Nechce se mi věřit, že by u nás, u tomíků, byly oddíly na zapřenou!

Jiří Homolka,
místopředseda Asociace TOM

Kalous ušatý (Asio otus)

Na lípě vedle stánku s točenou zmrzlinou v poděbradském parku strávila letošní zimu skupina asi dvaceti kalousů ušatých. V parku přezimovali už několikrát, ale na jehličnatých stromech, kde nebyli vidět.

Celá Evropa mimo místa nejsevernější je domovem velmi hojně sovy kalouse ušatého. Kalous je s délkou těla asi 34 cm a rozpětím křídel kolem 85 cm středně velká sova. Vyskytuje se hlavně v menších jehličnatých a smíšených lesích, větších parcích i zarostlých zahradách. Bývá stálý, ale mnozí jedinci, především ze severnějších

krajin, se někdy v celých houfech vydávají v zimě jihozápadním směrem a zdržují se na místech, kde se vyskytuje hodně hrabošů, kteří jsou v té době jejich hlavní potravou. Koncem března nebo začátkem dubna si kalousi vyhledávají opuštěná hnízda vran, dravců, sojek nebo veverek, kde samice snáší 4 až 6 vajíček a sedí na nich sama 27 až 28 dní. Sedí obvykle už od prvního sneseného vejce, a proto se i mláďata líhnou postupně. Kořistí této sovy se stávají kromě hlodavců i drobní ptáci, avšak v době krmení mladých pochyť také spoustu hmyzu, například chroustů. V zimě loví výjimečně i přes den. Mláďata opouštějí hnízdo za 21 až 26 dní a posedávají na okolních větvích, často vedle sebe. Při tom se prozrazují pisklavými hlasy. Kalous létá velmi tiše, obvykle nízko nad zemí, jakoby kolébavě a pomalu.

Jan Rydlo, TOM Robinsoni, Poděbrady,
(FELIX, J. – HÍSEK, K. Ptáci v lesích a horských oblastech)

Rok s rokem se nám sešel a opět stojíme před zhodnocením uplynulé sezony turistických závodů. Je to opravdu nelehký úkol, protože tato oblast zájmové turistiky především dětí a mládeže je tak rozsáhlá, že by se o ní daly napsat celé romány. Nerad bych zapomněl na některý z důležitých faktů, a tak předem dovolu, abych upřímně poděkoval všem organizátorům, kteří se ujali tak nelehké činnosti, jakou je příprava turistických závodů. Celorepublikové závody jsou nejnavštěvovanější akce našeho sdružení a zvládnout masu několika stovek lidí, kteří se sjedou na dva až tři dny, bývá mnohdy až nadlidský úkol. Pojďme se na celý ročník podívat popořadě. V uplynulé sezoně proběhlo celkem 37 závodů nejrozličnějších výkonnostních stupňů. Krajských mistrovství a pohárů se uskutečnilo 24 a závodilo v nich bez mála patnáct set závodníků. Ti, kteří si svým výkonem zajistili postup do soutěží Českého poháru, se mohli zúčastnit hned tří závodů, a to v Bohumíně, Borotíně a Břestku. V těchto celorepublikových závodech startovalo 800 závodníků. Vrcholem snažení byl bezesporu start na některém z mistrovství České republiky, ať už to byl závod jednotlivců či dvojic, tříčlenných štafet a nebo smíšených dvojic. Do těchto závodů se

nakonec nominovalo a startovalo v nich 350 soutěžících. Závodnickým zadoštiččením bývá každý rok postup na mezinárodní mistrovství v turistickém závodě, které se tentokrát běželo ve slovenském Bardějově. Již čtrnácté pokračování těchto mezinárodních klání se opět neslo ve výkonnostní režii závodníků z řad českých tomíků. Tyto závody nás pouze utvrzují v pravdě, že systém soutěží, který jsme před lety nastoupili a stále ho zdokonalujeme, se ubírá správným směrem. Turistické závodění však není pouze o výkonnostním sportu, naopak stále více se přibližuje

ložit ruku k dílu, a tím tuto velkou akci podpořili. Nad průběžnými přípravami navíc bdí i rada závodů, která pomůže nejen morálně, ale také materiálně. Na úplný závěr přijmete pozvání na některý ze závodů v nadcházející sezoně, přijďte si jen tak vyzkoušet své dovednosti a fyzickou zdatnost. Informace o všech krajských závodech a také pravidlech naleznete na www.turisticky-zavod.cz, a pokud se vám podaří postoupit, rádi vás přivítáme na některém z Českých pohárů. V příští sezoně opět začínají v květnu závody v Palkovicích, pak se závodí v Praze-Vinoři a třetí závod se běží v Pacově. Mistrovství České republiky jednotlivců včetně premiérové stíhačky se uskuteční v Kralupech nad Vltavou. Na štafety se můžete vydat do Kralovic a na smíšené dvojice do Pohorlan.

Tomáš Fúsek,
Mikulášovice

a otevírá i nesportovcům. Dokladem to-ho je spousta veřejných soutěží, které se pořádají především při prezentaci našeho spolku či městských a firemních akcí. Právě těchto akcí se v loňském roce zúčastnilo téměř šest stovek účastníků a ne jeden z nich si tento druh soutěžení natolik oblíbil, že se již objevil na krajských postupových závodech.

Co dodat závěrem? Snad jen přání, aby i malé oddíly, které se ještě neodhodlaly k uspořádání velkého závodu tento ostych překonaly a kamarády k sobě pozvaly na svůj závod. Věřte, že nejtěžší je vždy to první rozhodnutí závod uspořádat. Vždy se našlo několik kamarádů z okolních oddílů, kteří přišli při-

Mušketýrci Slezská Ostrava

Náš kmen vznikl v roce 1992, v té době jsme byli registrováni pod Ostravskou Ligou lesní moudrosti. Po rozpadu této organizace jsme se registrovali u ATOM.

Náplň naší činnosti je trochu jiná než u ostatních oddílů naší velké Asociace TOM. Hlavním bodem proč se všichni scházíme jsou koně, kamarádi společné cíle a zábava. Členové našeho klubu (35 členů) musí pravidelně 2 x týdně plnit povinnou členskou docházku. Ti co mají zájem mohou prostory klubu navštívit i vícekrát týdně, protože musíme být rozděleni do jednotlivých výkonnostních družstev, tak abychom se všichni vystříдали v sedle koníků. Členové musí splnit každodenní péči o své miláčky,

udělat jim pořádek v boxu - vyvést hnůj, vyčistit, nasedlat, odjezdit výcvikovou hodinu, poté znova koně ošetřit, nakrmit a pak tradá domů.

Protože se klubovna a šatny nachází v domě naší hlavní vedoucí, máme možnost o prázdninách, či víkendech přespání v prostorách klubu. Musíme také plnit víkendové služby, úklid a krmení.

Přes sezonu (jaro-podzim) se zúčastňujeme jezdeckých závodů, sami jsme pořádali malé jezdecké odpoledne, organizujeme brigády, protože naše stáj se nachází skoro v centru Ostravy, kolem nás jsou neudržované lesy se spoustou odpadků „Někteří spoluobčané jsou prostě divní“ Z našich stájí je vidět haldu Ema, kde vede turistická značka KČT.

Někteří z řad našich členů nemají závodního ducha či ambice, ti to jsou spokojeni s dlouhými jezdecko-turistickými trasami, podél řeky Ostravice, či do lesů nedalekého Výzkumného ústavu - směr Michálkovice.

V létě také pravidelně pořádáme Letní výcvikové tábory s výukou jízdy na koni. Vychovat však malého jezdce není nic jednoduchého, děti musí být vytrvalé, chtivé a cílevědomé. Jezdeckví je náročná disciplína, jak na fyzickou, a psychologii dítěte, kdy musí mít se zvířetem přirozený vztah a kontakt.

Chválou a potěšením jsou pro mě slova rodičů, že děti sice od nás chodí utahané, ale spokojené. Nemají myšlenky na další lumpárny. Druhý den zas básní o koních a chtějí jít zas za námi.

Tímto bych chtěla všechny ostravské či blízké oddíly k návštěvě našich stájí. Třeba nám můžete pomoci s brigádou a my vás za to povozíme na konících, zahrajeme hru.

*Za TOM Mušketýrci,
Markéta Hovjacká,
Slezská Ostrava*

Foto: Jaroslav Navrátil

Baby jsou skály na břehu řeky Jihlavy u Lhánic u Mohelna. Setkání s vysokohorskými turisty na Babách se letos koná v prodlouženém víkendu 7.–10.5.2009.

Hlavní program je soustředěn na prvky vysokohorské turistiky, cvičné lezení včetně instruktáže pro začátečníky, předávání zkušeností, besedu s účastníky zahraničních vysokohorských túr, promítání diapozitivů v přírodním prostředí. Zájemci mohou absolvovat školení

výcvikového minima VHT (teoretická část a praktická část: nácvik na zajištěné cestě, lezení, slaňování, pomoc při přesunu zraněného).

Doprovodným programem jsou individuální výlety do okolí. K oblíbeným cílům patří informační centrum jaderné elektrárny Dukovany, Mohelnská hadcová step, zřícenina hradu Templštejn. Sobotní turistický závod dvojic je chápán jako propagace turistických závodů

pro začátečníky. Na Jihlavce je možno nacvičovat pádlování na nafukovacích člunech. Posezení u táboráku je samozřejmostí.

Táboří se pod vlastními stany na tábořišti na levém břehu Jihlavy přímo pod skalami. Potřebné horolezecké vybavení půjčujeme přímo na místě.

Miloš Stejskal,
TOM Horolezčata, Brno,
stejskalmilos@seznam.cz

Lyžařské soustředění Benecko 2009

V pátek 6.3. jsme se před půl čtvrtou dostavili na autobusák s bágly, lyžemi a snowboardy a ejhle! Náš modrý autobus s vlekm byl už připraven.

Skoro to vypadalo, že vyjedeme přesně, ale museli jsme počkat, až jedna z maminek dojede pro koláč, který nám potom zpestřoval tradiční snídani.

Další překvapení se konalo na Benecku. Poprvé, co naše paměť sahá, jsme vyjeli s autobusem až ke škole. O to rychleji jsme se ubytovali, s potěšením zjistili, že školní hodiny stále ještě ukazují „benecký čas“ 10.06 a hurá na večerní lyžování. Po návratu jsme vybalili indiánské oděvy, čínské hůlky a klokany. Že to zní zvláště? Vůbec ne, to jsme se jen doma podle instrukcí připravili na tradiční beneckou hru, která zase nebyla až tak tradiční. Místo rodinek jsme se rozdělili na obyvatele 4 světadílů a snažili se dokázat, že právě ten náš je nejlepší a může osídlit vyhlazenou Evropu. Museli jsme představit náš světadíl, ukázat typickou věc, kulturu a zvyky, předvést nejznámější zvíře, národní sport a spoustu dalšího. Nikdy nezapomeneme na indiánský obětní tanec Komety a Cimmana, na pandu v podání Myšáka nebo na zdůvodnění obyvatel jednotlivých světadílů, proč právě oni mají osídlit Evropu (Austrálie – protože jsme bílí, Afrika – protože jsme černí).

Předváděli jsme i vynálezy, které ovlivnily svět. Zkuste si předvést třeba elektrický proud nebo parní stroj. A aby to nebylo málo, vynalezli jsme dosud

nevynalezené, a ještě to dokázali předvést – lék proti blbosti, WC na dálkové ovládání, létající snowboard a plně automatickou pračku.

A zbyl nám čas i na průzkum mezi místními obyvateli. Tak jsme se dozvěděli, proč je Benecko Beneckem, kdy bylo nejvíc sněhu, kdy městečko navštívil obyvatel Austrálie nebo třeba Ameriky a spoustu dalšího. Čas zbyl i na tradiční ranní rozcvičku ve sněhu, samozřejmě v plavkách, a na další „zdařilé hry“ – třeba dosáhnout na strop 3 nohama, nebo 4 rukama.

Ale hlavně jsme přijeli lyžovat a snowbordovat. A to jsme také splnili. V pátek večer, v sobotu celý den a v neděli dopoledne jsme byli na svahu. A protože vařili naši vedoucí, nechyběla tradiční kadetská jídla – chleba s marmeládou, sekaná s bramborovou kaší a gulášovka. Však se na ně vždycky těšíme. Celý víkend proběhl v naprosté pohodě, nikdo nepřijel domů zraněný.

A ještě výsledek slavného klání světadílů – vyhráli nenápadní, ale pracovití obyvatelé Asie, druzí byli sebevědomí, upovídaní, ale trošinku líní Američané, třetí o trochu víc líní a pomalejší Afričané a tentokrát poslední nevýrazní obyvatelé Austrálie. Ale příští rok, zase v pohostinné benecké škole, může být všechno úplně jinak.

*Za TOM Kadet,
Milan Ťuky Hrstka,
Červený Kostelec*

TOM FANTAN objevuje

Během posledního únorového víkendu (27.2.–1.3.09) proběhl v Moravském krasu zážitkově-vzdělávací víkend pro studenty Gymnázia Dobříš uspořádaný Turistickým oddílem TOM 19199 FANTAN Dobříš. V rámci projektu Biologie v praxi, který Gymnázium Dobříš realizuje, navštívily dvě desítky studentů několik podzemních lokalit.

Po pátečním příjezdu celé skupiny následovalo poučení o bezpečnosti pohybu v jeskyních Moravského krasu a seznámení se s programem následujících dvou dnů.

Sobota byla zasvěcena objevování a pomoci studentů na dvou lokalitách – jeskyni Tereza a Hynšově ventarole. Právě ve druhé zmiňované jeskyni se podařil objev středně velkého podzemního domu, který byl po největším pracantovi nazván jako Bobův dóm. Dóm má rozměry 7 x 4 x 3 metry a představuje na dané lokalitě opravdu unikátní objev. A právě pomoc 15členné skupiny dobříšských studentů velmi přispěla k objevu. Po celodenní práci následovala večerní odměna.

Nedělní exkurze byla do jednoho z nejstarších a největších komplexů Moravského krasu – jeskyně Býčí skála, kde studenti prošli jak klasický turistický okruh, tak i následující 3 km veřejnosti nepřístupných prostor. Jelikož celým komplexem protékají podzemní vody, vykoupani se v podzemním potoce a obdivovali krásu originální podzemní výzdoby. Ven vyšli zmáčení, špinaví, ale nesmírně šťastní – třeba i proto, že konečně po několika hodinách v podzemí viděli sluneční světlo. Přesto všichni účastníci byli nadšení z této netradiční mimoškolní víkendovky.

Podrobnější údaje o objevu a celém víkendu najdete na oficiálním webu organizátora akce – www.oddil-fantan.org nebo na stránkách speleologické skupiny ZO ČSS 6-12 Speleoklubu Brno – www.jeskynar.cz/speleoklub-brno/clanek/uspesna-pracovni-akce.

*Michal Janoušek - Turbomyšák,
TOM FANTAN, Dobříš*

30. prosince se ve vlaku do Dobřichovic sešlo několik členů TOM Bobr Beroun. Naším cílem bylo rozhybat svá těla po vánočních řízkových a cukrovinkových svátcích a oslavit příchod nového roku v brdských lesích.

Silvestrovská cesta tedy začala v Dobřichovicích, kde jsme navečer začali stoupat do brdských hvozdů a hlavně kopců. Počasí nám přálo. Nesněžilo a teplota se pohybovala okolo -10°C . Na noc jsme se utábořili pod vrchem Hvízdinec. Jak začalo ubývat denního světla, začala klesat i teplota, a tak jsme museli rozdělat pořádný oheň, abychom se ohřáli.

Ráno nás probudil praskající oheň. Bohužel ne každý z nás měl dostatečně teplý spacák, a tak Bill rozdělal oheň aby se zahřál. Přes noc totiž klesla teplota pod -17°C . Po vydatné snídani jsme se vydali na cestu po brdských hřebenech. Svítalo sluníčko, a tak mráz tolik nevadil. Cesta příjemně ubíhala a potkali jsme dokonce i cyklistu! Příroda kolem nás jako by čarovala. Námrazy na stromech, trávě a vlastně na všem tvořila úžasné krystalky a tvary. Naše cesta vedla přes tramské kempy a tramský hřbitov. Je to zvláštní pocit stát na místě, kde je tolik obrovských křížů uprostřed lesa. Pod každým křížem se skrývá jiné jméno a jiný příběh.

To jsme již byli značně promrzlí, tudíž se dalším cílem naší cesty stala stará tramská hospůdka U Zrzavého paviána v Halounech. Poté, co jsme se ohřáli a osvěžili, dorazili za námi další kamarádi, se kterými jsme večer poseděli u ohně. Noc byla poměrně teplá. Bylo jen -12°C . Proto jsme se všichni v pohodě vyspali až na malou noční příhodu, kdy se přes naše tábořiště přehnali trampové, kteří se U Paviána zdrželi déle než my.

Poslední den roku 2008 jsme šli po brdských hřebenech a naším cílem byl Stožec, pod kterým jsme chtěli strávit Silvestra. Cesta vedla kolem bývalé vojenské základny protivzdušné obrany. Plot se již rozpadá a budovy uvnitř areálu také. Nedalo nám to, tak jsme si základnu prohlédli. Rozdělili jsme se a druhá část naší expedice šla připravit oheň na večer.

Dvojité plot s ostnatým drátem a betonová zeď nám ukázaly bývalou důležitost objektu. Kdysi to tu bylo přísně stráženo. Dokonce byla kvůli základně uzavřena část brdských hřebenů. Po pádu komunismu však základna ztratila na svém významu a postupně byla vyklížena. Zbyly jen obrovské betonové úkryty, rampy pro radary a spousta budov pro vojáky a obslužný personál.

Základna je tak velká, že jsme tam i trochu zabloudili. Po jejím prozkoumání jsme dorazili do tramského kempu pod Stožcem. Kemp tvoří lavičky s ohništěm, malý srub pro přespání a jezírko. Oheň již hořel my se tak ohřáli a začali připravovat dřevo na večer.

Večer dorazila další posila. Několik členů oddílu a kamarádů, kterým se nechtělo spát v mrazu venku, a proto s námi chtěli posedět a v noci udělat přechod hřebenů až do Jinců.

Oslava příchodu roku 2009 se povedla. Mistr kuchař Houba dokonce připravil vafle se šlehačkou a jahodami. Hudební produkce byla také na úrovni, takže se nám nikomu nechtělo spát. Ihned po půlnoci jsme vyhlásili krasobruslařské závody na zamrzlém jezírku. Nikdo se nezranil, i když pádů bylo nepočítaně. Čas příjemně ubíhal a skupina, která chtěla udělat noční přesun do Jinců, nakonec ráno šla rovnou na nejbližší vlak. Pro všechny účastníky to bylo velice nezvyklé přivítání nového roku a hlavně zimní prověrka jejich výstroje. Nikdo neumrzl, a tak už přemýšlíme, kam pojedeme příští rok. Neškodilo by teplo. Takže by snad Afrika?

Daniel „Custer“ Sklenář,
vedoucí TOM Bobr Beroun
www.survive.cz/bobr

UŽ CINKAJÍ

Ne, nejsou to klíče před bytem vedoucího oddílu, nejsou to, nedej bože, skleničky v rukou vedoucích a instruktorů a nejsou to ani vypadávající zuby do gulášovky nás, skoro přestárlých matorů tomického hnutí.

Jsou to prachobyčejné prašule (mergle, kačky, korunky), které nutně pro všechny aktivity v oddílu potřebujeme a spotřebováváme. Závídím všem, kdo je nepotřebují, a tudíž je neshánějí! Trochu jsem váhal, zda mám tenhle článek napsat, abych nevyvolal něco, co by mohlo náš oddíl poškodit, ale je tu krize a určitě bude mít na naše hnutí nějaký dopad. Když jsme v lednu udělali rozbor financí v oddílu, tak nás hned zapadla taková hříšná myšlenka, že jsme vlastně „malou fabrikou“, protože se tam točí skutečně hodně peněz. Ony ty sumy jsou pro někoho zarážející, možná vzbuzující i malou závist, ale když má oddíl dvě základny, tábořiště, další klubovnu, přes 200 aktivit za rok, v nich cca 6 táborů a na 120 členů, tak je to tak akorát.

Ale k meritu věci! Jak a kde shánět finance? Ať vám tedy naše způsoby dají nápady k využití, a třeba i někdy otazníky – je to vůbec možné? Záměrně vynechávám náš věrný, spravedlivý a poctivý ATOM – a to myslím naprosto upřímně, protože u dalších spolků je tomu jinak – a vím, co říkám!

Náš rodný Pacov dává pro volnočasové aktivity spolků pracujících s dětmi a mládeží finance v několika formách – žákohodiny (tři hodiny za týden po 10 Kč), školení vedoucích, příspěvek na dopravu a příspěvek na veřejně přístupné akce. A vzniká hodně nezanedbatelná suma na využití. Je pravda, že máme velmi mladého starostu, sportovce každým coulem, který ví, jak je spolková činnost důležitá. Kraj Vysočina se také nenechává zahanbit a od samého vzniku krajů funguje fond Vysočina, jenž vypisuje granty, které jsou velmi přehledné, a náš oddíl se snaží využít finance několika z nich – Volný čas (aktivity v průběhu roku), Tábory (vybavení), Jednorázové akce, Mezinárodní aktivity. Samozřejmostí je spoluúčast, samozřejmostí je dokonalé vyúčtování (byla u nás kontrola a trvala 15 hodin, doklad po dokladu a potil jsem se) a také samozřejmě není jistota, že grant obdržíte. Zde velmi kladnou roli hraje Rada dětí a mládeže kraje Vysočina, která úzce spo-

lupracuje s vedením kraje, a budiž jim za to dík. KČT Vysočina má předsedkyni vedoucí oddíl TOM, je také tvrdohlavou kantorkou (promiň, M.), a existuje tzv. všesportovní kolegium, kde je dosti velká suma pro děti a mládež, ale je nutno bojovat s fotbalisty a dalšími protežovanými sporty. Jmenovaná hodně vítězí a třebas suma přes 400 kaček na člena do 18 let je dost dobrá. Opět ať jí ty nahoře jmenované vlastnosti vydrží! Pro ty, kteří mají nějaké styky s Německem, dost dobře funguje fond soudržnosti, který disponuje hodně velkými částkami, a jen je dobře se tam drápkem uchytit. Faktem je, že splnění všech požadavků v žádosti je velmi tvrdé a náročné,

ale žádné peníze nenajdete na chodníku. A ještě jeden nápad, který je asi nejjednodušší – peníze si vydělat! Sběr kamene, likvidace černých skládek, čištění lesa, sázení stromků – těch nápadů a jejich uskutečnění může být přehršel!

Závěrem jeden poznatek. Můžete mít peněz jak šlupek, ale když je promrháte za věci či způsoby nedůležité, tak je to jako házení perel sviním! Třebas vám, vážení kolegové, naše inspirace pomůže, protože možností je jistě ještě více a nesmí se jen čekat, brečet a litovat se...

Váš Vašek Hrobský,
TOM Kamarádi Pacov

foto: Matěj Chour

KUKLA 2009

Holešov je starobylé malebné městečko (první zmínka z roku 1245). Nikam není daleko. Kdo nevěří, ať mrkne na letecký snímek města – hned zalituje, že tam s námi nebyl. Zámek s kouzelnou zahradou, historická část města. V tomto prostředí probíhá letos klání oddílů TOM v uměleckých disciplínách, probíhá zde Kukla. Organizátorem je TOM Medvědí stopa.

Vstupujeme do školy, která je shromaždištěm tomíků a pořadatelů. Už ve dveřích pak nevěřicně zíráme. Vstupní část se totiž ze všeho nejvíc podobá reprezentačním prostorám vlády či parlamentu. Mramorové sloupoví, bysty, pozlacené štuky, omítky tón v tónu. Téměř nelze uvěřit, že tudy pro-

jdou mraky rozjívěných dětiček. Jeden by čekal omlácené rohy a graffiti. Sympatie stoupají.

Na dvě stě tomíků okupuje kino Svět. V sobotu v devět hodin startuje zahajovací ceremoniál.

Za zvuků meditační hudby přicházejí temné postavy v kápích, přivádějí pestré oděné děti v maskách. Masky představují Múzy – je jich přesně tolik, kolik žánrů umění je na Kukle. Každá Múza je řádně představena – už sama představovací řeč je uměleckým dílem. Přináší zklidnění těla a burcuje pozornost. Pak už jdou pěkně za sebou hudba, divadlo, psané slovo, film, tanec.

Mě osobně letos potěšily filmy. Měly nápad a nechyběl skoro profesionální střih a zpracování, taky délka neunavila. K divadelním kouskům snad

lze dodat, že dialog by měl být upraven pro jeviště. Povedená scénka k táboráku nemusí v jiném prostředí vůbec zaujmout.

Je to umění, říci něco několika slovy a nezapomenout na pointu. Líbil se mi kousek, který byl předvedený jako úplně poslední. Měl v sobě prvky dramatiky, prostor dostala obrazotvornost. Vyprávěl téměř divadelním jazykem o vzniku městečka Šenova. Právem vyhrál.

V letošním ročníku se soutěžilo v osmi disciplínách, kterými byly tanec, hudba a zpěv (jako jedna disciplína), divadlo, výtvarno, fotografie, psané slovo, film, keramika a nově kulinářské umění. Na každou kategorii byla sestavena odborná porota, kuchařské výtvary hodnotila komise zúčastněných vedoucích. Nová disciplína – kulinářský počín – byl ve znamení bábovek.

Jsem moravskoslezský patriot, trochu pyšně shlížím na skutečnost, že z 15 zúčastněných oddílů jich 7 přijelo z Moravskoslezského kraje. A rozhodně neodjely s prázdnou, do svých kluboven si odvázejí deset kukel (pěkně velké motýlí kukly na větvíčce).

Poděkování za příjemný víkend (6. až 8. února 2009) patří vedoucímu Kubovi Šneidrovi a jeho týmu z oddílu Medvědí stopa.

Nakonec ještě jedno ohlédnutí. Místo děje – historické centrum města. Na jedné straně úzkého dvorku pavláčka, na druhé vstup do vinárny ve sklepení. Na pavláčce útulné pokojíčky penzionu se snídaní do postele. Sklepení vinárny očividně pamatuje doby, kdy se svítilo loučemi. A tak musel být zápis ze zasedání předsednictva Asociace TOM proveden zapsáním na papír, starobylým to postupem, neb zde chyběla zásuvka pro připojení notebooku.

Lída Nováčková,
TOM Stopaři Ostrava-Poruba

Foto: Tomáš Fúsek

Kukla - svátek Múz

Do Holešova se sjely nejen Múzy, ale i 230 tomíků z 20 oddílů, kteří mohli zahrát divadlo, promítnout svůj film, okošťovat vlastnoručně upečenou bábovku, pochlubit se svým keramickým či fotografickým uměním nebo třeba přednést svoje psaní...

Dle slov Kuby Šneidra z pořádající Medvědí stopy: „Myslím, že klání to bylo pohledné a sobotní karneval byl nádhernou tečkou. Byl neformální, bláznivý, plný létajících a občas i praskajících balonků. Byl přátelský a plný všelikých masek, jak jsme si přáli. Dokonce se i soutěžilo, naučili jsme se jeden indiánský tanec (Tokaheya by měl radost) a bylo rozdáno několik sladkých i slaných cen.“

Nedělní snídaně pak byla ve znamení sobotního guláše, také se dopila bečka z karnevalu (kofoly, samo) a v jednu hodinu odpoledne už i organizační tým zasloužené padl na své pelíšky k zaslouženému odpočinku po úklidu sokolovny, kina a školy. Nezbyvá než poděkovat pořádající Medvědí stopě za přípravu spolkové akce, její dramatický úvod by si sám o sobě nejednu Kuklu zasloužil, ale samozřejmě i oddílům, které měly tu odvahu se na jevišti postavit a předvést své umění.

Viktor Bambéro Hájek

Cimrman by se divil

V sobotu 4.dubna se v českolipském Jiráskově divadle opět divil Cimrman, tentokrát pojedenácté, smály se děti i dospěláci, tleskalo publikum, herci a herečky si drmolili text a režiséři si trhali poslední zbytky vlasů.

Do České Lípy přijelo letos osm oddílů a jedna parta základní školy ve Skalci. Na pódiu to na plné obrátky roztočili Magneti z Šenova, Skaláci ze Skalska, Dakoti a Chippewa z České Lípy, Robinsoni z Poděbrad, Tomftom z Roztok, Bubláci z Turnova a z neuvěřitelné dálky i Klubko z Ostravy. U poroty nakonec nejvíce zabodovali Magneti, kteří tím po právu získali sladký veledort.

Zdeněk Šmída,
TOM Chippewa,
Česká Lípa

Jarní tábor 2009

Sraz na jarní tábor byl netradičně tradiční – bylo pátek 13. Ti, kdo nejsou pověřiví, dostali brzy ránu pod pás – Transit na Pevnost nevyjel. Ano, na tom mělo jistě lví podíl právě ono magické datum.

Jestli je něco v oddíle zaběhané, tak je to Pevnostní ráno. Probíhá vždy stejně: píšťalka rozřízne zvuk nekonečného ticha, následována hromovým hlasem řvoucím: „budíček, vstávat, po družinách k mytí“ a po vykonání ranní očisty se rozezvoucí zvuk píšťalky znovu – úklid, a pak už vytoužená snídaně, vystřídaná neoblíbeným úklidem. Po něm se děje něco venku, asi nějaký program. Pak oběd a polední klid.

Nic na tom nezměnilo ani valentýnské přívísko této soboty. Aby nám ale nebylo líto, že se nemáme s kým obe-

jmout, byly po obědě úpolové hry. Také začaly turnaje, kterými byl celý tábor naplněn, nebyly jen tak, každý měl něco zvláštního – badminton na kolenou, nekopaná. Do toho jsme také obdrželi hromadu kvízů, aby nám nezakrněly mozkové buňky.

Prázdniny nám také zpestřily dva výlety do HELParku, kde se skákalo, bobovalo i lyžovalo, no každý si našel to své. Tábor měl i své vítěze a poražené, ale důležité je, že přežili všichni.

Ale dle hesla „jedna dobře mířená rána je lepší než tisíc vhodně volených slov“, tak „jedna pěkná fotografie je lepší než deset odstavců.“ Mrkněte na fotky, a pokud vám tyto nestačí, na webu www.bvu.cz jich je přes sto...

*Ze zápisů Horníka a Zubaře upravil
Petr Skokan Gade,
TOM BVÚ, Ostrava*

Delfini na sněhu

Delfini Brno vyrazili na zimní tábor na Hojsovkou do šumavských hvozdů.

Bylo nás jednatřicet. Sněhu bylo hodně, a tak si užívali sjezdáři, snowboardisté, no a samozřejmě běžkaři. Při pěších výpravách přišly na řadu také sněžnice. Podařilo se nám vystavět iglú.

Nádherná zimní doba a bezvadná nálada účastníků v nás zanechaly krásné vzpomínky.

*S pozdravem,
Pavel Pakosta-Mauglí,
TOM Delfini, Brno*

Přeběh Evropy Kladno - Štětín 2009

Na přelomu dubna a května se uskuteční náročná sportovní akce – Přeběh Evropy Kladno – Štětín 2009. O co vlastně jde?

Cílem 35 startujících z Turistického oddílu mládeže Roháči Kladno je překonat štafetovým způsobem v deseti skupinách zhruba 600 kilometrů dlouhou trasu v časovém úseku 60 hodin. Slavnostní start provede člen Maratonklubu Kladno Rudolf Kusebouch ve čtvrtek 30. dubna 2009 úderem 20. hodiny v areálu Městského stadionu Sletišť. První metry povedou po tartanovém oválu, poté se odvážlivci vydají společně potměným lesem na Lapáku a Vašíčkovou ulicí dorazí k podniku Energie, kde většina z nich nasedne do doprovodného autobusu.

Dále se pokračuje štafetovým způsobem. Jednotlivé skupiny běžců budou výkonnostně dost rozdílné. To je dáno především tím, že účast je umožněna i dětem ve věku od sedmi let. V jejich skupině samozřejmě bude i běžec nebo běžci nad 18 let. Po takto složené skupině samozřejmě nemůžeme chtít výkony srovnatelné s dospělými běžci. To je i důvodem, proč se plánovaný rychlostní průměr našeho Přeběhu pohybuje na hranici 10 kilometrů v hodině. V této souvislosti je třeba zdůraznit pravidlo, že pokud někdo ze skupiny třeba ze zdravotních důvodů nebude včas na některé předávce štafety, pro další předávky se jeho účast nepočítá. Tedy jinými slovy, není možné další dělení skupin. Na konci Přeběhu musí existovat 10 jedinců, kteří v součtu absolvovali celou trasu.

A jakou trasu máme na mysli? Na rozdíl od minulých Přeběhů, kdy jsme nepřekročili státní hranici, se letos odvážíme i mimo území České republiky. Zamíříme na sever, přeběhneme hranici s Německem a tam se napojíme na cyklostezku Oder-Neise Radweg. Po ní se dostaneme poblíž hranice Německa a Polska do Štětína, kde akci zakončíme plavým skokem do moře. Kalendář by měl v tu dobu ukazovat neděli 3. května 2009 a hodinky něco před osmou ráno.

Celé akci samozřejmě předcházely nezbytné přípravy. V průběhu školního roku probíhaly pravidelné tréninky a členové našeho oddílu se rovněž zúčastnili běžeckého závodu Narozennová pětka, který pořádá Maratonklub Kladno v pátek 13. března 2009. Dospělí účastníci se pak jistě objeví poslední dubnovou nedělí na náročném dvacetikilometrovém přespolním běhu O Krušovický soudek.

Celá akce se může v této podobě uskutečnit díky dotaci od Asociace turistických oddílů mládeže a dotaci z Fondu primátora města Kladna. To umožnilo snížit startovné na cenovou úroveň, kterou si mohou dovolit všichni zájemci.

Z průběhu Přeběhu bude samozřejmě pořizována fotografická dokumentace a rovněž natočen krátký film, který bude po akci promítnut a bude k dispozici účastníkům i případným dalším zájemcům.

*Pavel Hop Kratina,
TOM Roháči Kladno*

Studna

Když se řekne studna, vybaví se půlce dospělé populace jeden z dílů z estébáckého seriálu o majoru Zemanovi. Na snímku je ale studna radostnější, totiž opárenská, u našeho mlýna. Tomek Hurt, Ondra Šejtka a Tomáš Novotný do ní jednoho únorového dne vlezli, vyčistili ji, poslouchali při tom vyprávěnky pana studnaře Kühnela, který je na akci vybavil mocným čerpadlem tuzemské značky. Vězte tedy, že první zprovozněnou věcí v naší severočeské državě je právě 7 metrů hluboká studna s vydatností 10 litrů za vteřinu. Studnu jsme museli vyčistit, abychom jí mohli napájet desetikubíkovou požární nádrž.

Ach ano – hasička Růžicková nám nádrž předepsala, protože náš mlýn bude mít požární režim horské chaty. Proč bude mít náš mlýn v údolí u potoka režim horské chaty? Inu, milé děti, to papír nesnese. Snad někdy, na sněmu, za zavřenými dveřmi a staženými role-tami... tam si to řekneme.

Glosu ukončím tím, co ve studni bylo: všeobecný borčus, rozlámaný poklop, jedna sklenice z Ikey, stará štouchačka na brambory...

(ton)

DĚTSKÝ KARNEVAL

V neděli 22. února se konal v Městském kulturním středisku v Chropyni karneval pro děti.

Po 14. hodině se začaly scházet děti v kostýmech za doprovodu rodičů do velkého sálu. Před 15. hodinou karneval zahájil konferenciér „Bořek stavitel“, který všechny děti srdečně přivítal a hned jim pohádkovou hádanku dal. A jakou? No přece tuhle: která postavička uvádí každý den před spánkem večerní pohádku pro děti? No přece Večerníček, všechny děti volaly a tím Večerníčka k sobě pozvaly. Na jevišti se pěkně uklonil a všechny děti pozdravil. A už tu byl brouček i Rumcajs s rodinkou, muchomůrka s motýlkem, Vochomůrka s Křemílkem, co studovali pravidla, jak se vaří povidla, kapřík s Česílkem, myšky Pišta, Fišta a kocour Fous, co měl dlouhý vous. Také přišla princezna, co Všeználka a Neználka přinesla. Všichni děti vítali a tančit s maskami počali. Sállem zněla ptačí písnička, při které všichni hopsali a skvěle se bavili.

Také soutěžit se začalo, házet na cíl, skákat v kruhu, vozit masky, to se líbilo.

Tombola byla bohatá, z kola šťastní vodník táhl čísílka. Princezny pak výhry rozdaly a čarlston s dětmi nakonec tančily. Vše ukončil Bořek stavitel, s dětmi se pěkně rozloučil a naposledy si s nimi zatančil. Snad karneval se líbil vám a ti, co v tombole štěstí neměli, ať vědí, že příští rok se karneval bude znovu konat, a tak štěstí v tombole mohou opět zkusit.

*Za turistický oddíl
TOM Kamínek z Chropyně
H. Paňáková*

Dakotská Robinsonáda v Dědově

Dakoti po dlouhé době opět vyrazili na vícedenní zimní podnik, jarní prázdniny totiž strávili pospolu, a to v dědovské chaloupce.

Celé prázdniny nás měly vytrhnout z každodenního stereotypu a přenést do doby ledové, kde jsme si mohli odpočinout, pobavit se a najít pražalud. Všechny deset praveverek, totiž Dakotů, se po celou dobu snažilo svůj vysněný pražalud najít, avšak pouze jedné z nich se to mohlo povést. Tou šťastnou praveverčí byla Kačka, která se při závěrečném večeru v bludišti plném uliček a nástrah neztratila. Mohla se tak doslova prokousat k sladké odměně.

Terka a já, rádkyně Dakotů, jsme se konečně plně zapojily do tvorby programu, což bylo přínosem a snad i ulehčením pro náčelníka. Pomáhaly jsme s vařením, vodily děti na kopec, vymýšlely a připravovaly jednotlivé etapy a taky jsme vyráběly pražalud, což nás celkem pobavilo. K jeho výrobě byl potřeba nafukovací balónek (Terka koupila raději dva, ale i to bylo nakonec málo, jelikož jsme oba samozřejmě protrhli). Naštěstí jsme v chaloupce náhodou objevili ještě jeden balónek, který výborně posloužil jako model k zhotovení pražalud z papíru a škrobu. Když bylo vše hotové, připálil Tomek ještě nedokončený pražalud v peci, kde se ho snažil dosušit. Hnědá nám však přišla vhod, a tak to nebylo vůbec na škodu. Pražalud jsme pořádně napěchovali

bonbony a přes kilo vážící monstrum jsme nenápadně uschovali. Praveverky nejprve vůbec nevěděly, co že to jako má znázorňovat, ale po menší nápovědě někdo vykřikl, že je to pražalud, hra tak mohla odstartovat a my jsme si oddychli.

Tomek nechtěl na nic zapomenout, vše chtěl mít perfektní a chtěl, aby nás to všechny bavilo – tak si pro nás připravil překvapení v podobě diaprojektoru. To nikdo nečekal! Všichni byli nadšení, když jsme si po večerech mohli pustit nějakou tu pohádku nebo promítnout pár fotek z předešlého dne či ze starých výprava a táborů. A fotek bylo opravdu dost.

Koupání v lavoru na zahradě jsme si taky užili. Ohřáli jsme vodu a už naháněli děti. Těm se do toho zas tak moc nechtělo (taky komu by se chtělo v takové kose se venku koupat v trošce teplé vody). O to rychleji jsme se všichni vystřídali.

Celý týden jsme si tedy užili ve všech směrech, někdo se naučil více a lépe komunikovat s ostatními, zapojovat se do programu, někdo se s někým víc poznal a sblížil, někdo se naučil mýt a utírat nádoby (!) a někdo si prostě jen užíval super týden se svými kamarády, tak snad pojedeme za rok zas! Krátké video z Robinsonády si můžete prohlédnout na stránkách tomíků Liberecka – www.tomicipodjestedem.cz.

*Kristýna Kvíky Beránková,
TOM Dakoti,
Česká Lípa*

JARNÍ TÁBOR NA ŠUMAVĚ

Vlastně hned z počátku je nutno říci, že to je devětadvacátý „jarnák“ v řadě za sebou v historii oddílu. Za tuhle dobu jsme mimo Krušných hor byli snad ve všech místech, kde jsou kopce, lesy, šance na sníh a hlavně střecha nad hlavou, kde se dá společně vařit, pohromadě scházet a kde je i šance ze stran peněženek účastníků. Pravda je ale, že nejčastěji jezdíme do Krkonoš do Obřího dolu a na naši Šumavu, která je přímo ideální pro běžkaření. A tím jsem také prozradil, že běžecké lyže jsou naším nejhlavnějším přesunovým prostředkem.

Únorový termín jarních prázdnin byl potěšující už jen z důvodů velké šance na dostatek sněhu. Bylo ho tak akorát na to běžkaření a řádění ve sněhu. Ale nejvíce na nás všechny zapůsobila poloha chalupy, kde jsme prožili nádherný týden! U úzké silničky mezi Vimperkem a Borovou Ladou, na vrcholu stoupání, na

místě zvané Švajglova Lada. Električka večer pouze na agregát, okolo nic, jen lesy, louky, sníh a ticho, občas přerušené zabloudilým autem, voda ze studny, topení vlastnoručně nařezaným dřevem. Místo stvořené pro rozjímání, přemýšlení, tvoření všech možných vizí a pro odpočinek. Vše nyní řečené jsme si museli ale odpustit, jelikož dvacet účastníků tábora se brodilo sněhem po okolí při různých hrách a soutěžích a brázdilo po lyžařských stopách od Vimperka, přes Kubovu Huť, Bučiny, Kvildy až po Churáňov. Zkrátka se dařilo a jen snad na závěr poděkování tábořským turistům za důvěru.

Vašek Hrobský,
TOM Kamarádi,
V Pacově dne 28.3.2009

Projekt BUDKY 2009

V městském parku pod hradem Špilberkem v Brně přibýly začátkem letošního roku nové ptačí domovy, dřevěné ptačí budky. Kdo se v nich zabývá?

V městském parku (MP) hradu Špilberku rozmístil 9. února 2009 náš oddíl TOM 19199 FANTAN za podpory Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně, Veřejné zeleně města Brna, ekologického institutu Veronika a dalších zainteresovaných subjektů 10 ptačích budek. Významně jsme se tak pokusili přispět o rozšíření nových hnízdních možností ptactva v uvedené lokalitě.

Ptačí budky nám vyrobili na Lesnické a dřevařské fakultě MZLU v Brně podle doporučení ochránců přírody a ornitologů. Rozměry, velikost vletového otvoru jsme vybírali podle nároků drobných pěvců a šplhavců, jako jsou například sýkory, konopky, někteří lejsci, vrabci, šoupláci a brhlíci.

Od začátku letošního roku jsme počet nových hnízdních příležitostí zvýšili o 10 dřevěných budek. To vše se dělo ve spolupráci se stromolezci z Veřejné zeleně města Brna, za účasti členů oddílu, mládeže, studentů i zájemců z řad široké veřejnosti.

V nejbližších měsících může každý návštěvník MP Špilberk společně s námi sledovat, které ptačí druhy nabídnuté domovy v korunách stromů osídlí, jak hnízdí a následně o svá mláďata pečují. Je naším přáním umožnit vnímat ptačí svět všem lidem z větší blízkosti. Do předjaří příštího roku bychom chtěli akci rozšířit nejen o vyvěšení dalších dřevěných ptačích budek, ale také o nové lokality v Brně, kde budou umístěny. Především parky, promenády a ostatní prvky městské zeleně jsou v hustě osídlených městských oblastech často jediným klidným útočištěm nejen pro člověka, ale i pro živočichy, kteří jej zde doprovázejí.

Pavel Jagoš,
člen oddílu TOM FANTAN,
Brno (pavel.jagos@oddil-fantan.org)

Outdoor a spacáky

Peřinky pro zimní spánek

Spacák není zíněnka!

Nedávno jsem byl na jedné akci požádán, abych přinesl svůj spacák, že děti budou soutěžit ve skoku do výšky. Došlo mi, že spacáky budou sloužit coby doskočiště – hromada spacáků jako velká zíněnka. Měl jsem s sebou nejlepší spacák, co mám a který stál opravdu hodně peněz. Ten spacák je mojí jistotou, když rtuť teploměru naráží na své smršťovací limity, lépe řečeno, když mrzne, až praští. Považuji si ho a vzorně se o něj starám. Vyděsil jsem se při představě, že by měl sloužit jako zíněnka. Připadal jsem si hloupě, ale do hromady spacáků jsem ho nedal. Marné bylo vysvětlování, proč se o něj bojím a co se může stát. V tu chvíli chtěli všichni hlavně skákat...

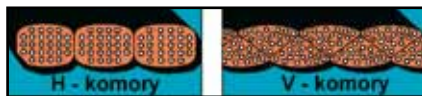
Čím lepší spacák, tím náchylnější k poškození. Že je to divné? Proč tomu tak je? Pojďme si na to posvítit.

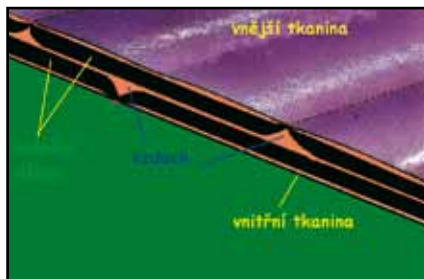
Uteč se svým spacákem do bezpečí, když ti do něj budou chtít jít skákat a padat.

Loft

Má-li být spacák teplý, musí být „tlustý“. Musí mít co „nejtlustší“ stěny. Vrstva izolace (nejčastěji syntetická vlákna nebo peří) není u kvalitních spacáků jen tak vložena (vsypána) mezi vnitřní a vnější tkaninu. Výrobci používají různé „konstrukce“, aby zajistili maximální „loft“ (zdvih, načechranost, tloušťku stěny). Ani při dlouhodobém používání takového spacáku nevzniknou slabá místa (sesypáváním a hromaděním izolace do jednoho „kouta“) a izolace obsahuje dost vzduchu – nejlepšího to izolantu. Konstrukce také zabrání tomu, aby existovala místa s téměř nulovou izolací – takzvané „studené švy“. Jsou to místa, kde je izolace přišita (prošita) k tkanině.

Pěrové spacáky používají nejčastěji takové komůrký.

Jednoduchá „sendvičová“ konstrukce syntetické izolace zajistí překrytí studených švů druhou deskou izolace, která je přišita v jiném místě.

Lepší krytí studených švů, lepší pro/ vzdušnění vyšší „loft“ je dosažen „šindelovou“ konstrukcí. Tato konstrukce je samozřejmě pracnější pro výrobu, ale výsledek stojí za to.

Pravzor pro šindelovou konstrukci spacáků – šindele na střeše se navzájem překrývají tak, aby déšť neměl šanci proniknout. Podobně překrývá plát izolačního rouna studený šev sousedního plátu.

Měl jsem možnost rozpitvat spací pytel Latitude (Coleman), abych se podíval, jak vypadá „šindel“ ve skutečnosti.

Balonový efekt

Aby vyhrátý spacák jen tak nepro-foukl, volí výrobci tkaninu s optimálně sníženou prodyšností. Kdyby to přehnali, beznadějně bychom se ve spacáku zapařili, kdyby tkanina „dýchala“ příliš, teplý vzduch by z izolační vrstvy „vypláchnul“ i malý průvan nebo bychom ho vytlačili vlastním pohybem ve spacáku. Snížená prodyšnost se projeví tzv. „balonovým efektem“ při rolování spacáku. Můžeš si to se svým spacákem vyzkoušet. Roluj od „hlavy“, roluj s citem, ne vší silou. Když se spacák „nenafoukne“ vůbec, má nejspíš malý loft a tkaninu, která neudrží vzduch. Je vhodný pro letní akce nebo na chaty. Když se při rolování začne nadouvat, avšak dalším rolováním se daří bez většího úsilí vzduch vytlačit ven, má spacák optimální „balónový efekt“ a bude to dobrý

spacák do zimy. Když bude nadutý spacák klást silný odpor dalšímu rolování, bude prodyšnost tkaniny malá a hrozí zapařování.

Dobrý spacák drží ve svých stěnách velké množství vzduchu a běda tomu, kdo se ho pokusí jedním rázem dostat ven. Třeba na něj padnout nebo do něho skočit. Vzduch si najde způsob, jak se dostat ven – nejčastěji spacák někde „prdne“. Kdo nevěří, ať tam běží...

Takhle dopadl jeden ze spacáků, který sloužil jako doskočiště. Jak jsem byl rád, že to není ten můj!

Obří balon

Nedávno jsem dostal k odzkoušení vynikající zimní spacák. Expediční péřák se samými „nej“. Paráda! Přes noc bylo jen mínus 5, a tak jsem se málem uvařil. Když jsem ráno vylezl ze zasněženého stanu v tričku, šokoval jsem promrzlou paní poštačku, která mi zrovinka nesla balíček. Jo, s takovou peřinkou musí být radost putovat zimní krajinou.

Ale proč to vlastně píšu? Uvědomil jsem si, že ještě musím doplnit informaci k „balonovému efektu“. Nenechte se zmást obrovským balonovým efektem u nejlepších zimních spacáků. Mají tak fantastický „loft“ (tolik vynikající izolace, ať už peří nebo umělých vláken) a tak husté tkaniny, že vytlačení vzduchu trvá opravdu dlouho. Je to dáno i tím, že často nemají žádný zip. Balit se musí opatrně, s citem a samozřejmě od „nohou“.

Při balení takového spacáku pochopí snad každý, že by jako žíněnka sloužit neměl. I rychlé nalehnutí na něj by mohlo znamenat značné poškození.

Nahaťour jde pro spacák

Mockrát jsem viděl, jak jsou lidé, co si kupují spacák, uchvázeni nějakým miniaturním modelem. Pravda, komu by se nelíbilo mít kapesní spacáček se zázračnými vlastnostmi?! A zkuste vnutit nakupujícímu objemný těžký spacák, když je právě tropické léto a všichni padají vedrem. Představa, že už třeba koncem srpna bude nad ránem pěkná zima, je v tu chvíli vzdálena několik světelných let a snadno se věří na zázraky. Proto jestli máš v plánu vybírat teplý spacák, nebo dokonce zimní spacák, a bojíš se, že by tě mohly lákat letní modýlky, udělej to tak: počkej, až se udělá pořádná zima, vezmi našetřené penízky a jdi do obchodu oblečen jen tak úplně nalehko. Věř, že až jako promrzlý nahaťour budeš vybírat, vybereš správně.

Promrzlý zákazník se na letní spacák nenachytá.

Vajíčkovník (Kraslicovník)

A z trochu jiného soudku. Když je to jaro, dovoluji si přidat pár velikonočních kraslic. O co, že jich nenavěsíte na strom před klubovnou víc, než borci v Nahořanech?!

A pomlázka na konec

Doufám, žeš taky pomlázku po koleďě pečlivě zasadil, jako šikula v obci Vrbice.

Tak si své peřinky dobrodruhů opatrujte a mějte krásné jaro,

Článek vznikl ve spolupráci s časopisem Skaut

DOUBA

týpí jako domov

*Údolí Kosího potoka – letní tábor, vyprávění pohádky pro nejmenší, vlašno...
Břeh Výbornického potoka u Nižboru, ještě ráno uprostřed paneláků Jižního
města, spalující dotyk duchů... Pláň poblíž Rožmitálu, uvolňující popovídání,
za rok pruty chýše porostlé čerstvými lístky... Co mají všechna ta místa a zážitky
společného? Potní chýši.*

Dnes jsem si předsevzal nelehký úkol – popsat to, co považuji na táboření v týpí za jednu z nejsilnějších věcí, to, co se popisuje velmi těžko, aby se v návalu intelektu neztratil duch (srdce). Indiánský medicínman Chromý jelen kdysi řekl, že každá rodina my měla mít u svého domu potní chýši. Já bych se za to přimlouval i dnes. Znam však jen málo lidí, kteří ji u svého domu mají. Já sám považuji za štěstí, že ji mohu navštívit nedaleko místa, kde bydlím.

Potní chýše sloužila indiánům k očistě těla i duše, a to doslova v obou významech. V chýši z prutů neprodyšně pokryté dekami lidé polévají vodu kameny, které předtím rozpálili v ohni. Podle svého založení se omývají, radují z blízkosti přátel, modlí, trpí, přemýšlejí, odpočívají, nalézají čas k zastavení, dosahují probuzení, debatují, prožívají intenzivně své tělo, zpívají, vylévají své smutky, sdílejí své radosti, vyprávějí příběhy, snaží se o kontakt...

Už jsem se účastnil nebo měl tu čest dokonce vést jistě několik desítek potních chýší a čím dál tím víc mě potní chýše oslovuje. Zkuste ji i vy!

Vynikající a podrobný návod na stavbu a částečně i vedení potní chýše najdete v knize Táboříme v týpí. Pro ty, kdo ji nemají k dispozici, zmiňuji postup, jak chýši postavit.

Zaprvé, buďte vedeni dobrými úmysly. Snaha předvádět se či manipulovat nebo se jinak egoisticky chovat – to k potní chýši nepatří a většinou se obrací proti jejich původci. Hlavním motivem potní chýše je pokora. Zkusme obsah toho slova promyslet a prožít!

Pokora se projevuje už při stavbě chýše, když s kudličkou vyrábíme do lesa, abychom jej požádali o 16–18 lískových nebo vrbových prutů, všech silných asi jako palec.

Na zvoleném místě (u potoka či jiné vodní plochy, s dobrým přístupem k ní) pak vykopeme jámu na kameny, hlubokou asi 30 cm o průměru přibližně 40 cm (oba rozměry přizpůsobíme plánované velikosti chýše, tj. počtu účastníků). Jáma je středem vašeho díla a zároveň představuje kontakt s Matkou Zemí a energii, která z ní proudí, rozpálené kameny v to počítaje.

Hlína z jámy se používá na vysypání „cestičky“, která vede ven a končí asi 1,5–2 metry před chýší kopečkem – oltářem. V tomtéž směru (pokud to dovoluji okolnosti) – ale mnohem dál, aby jiskry nelétaly na chýši – se nachází ohniště.

Pomocí kolíků s provázekem naměříme ze středu jámy kruh o průměru 2–3 metry (obr.1). Druhým kolíkem přetloukáme díry pro zasazení na dolním

konci zašpičatělých prutů. Díry by měly směřovat šikmo ke středu (obr. 2), aby se pruty nevylamovaly. Podle jedné tradice dávali indiáni před zasazením prutu do díry (a stejně tak do jámy) špetku bylin (např. šalvěje) s modlitbou jako omluvu, že takto zemi zraňují.

Nejprve zasazujeme pruty směřující od vchodu dozadu a z boku na bok (na obr. 3 dvojice A-A, B-B, C-C, D-D). Vchod je většinou orientován na východ. Pruty svazujeme přírodním provázekem, například rozpletenou bavlněnou prádelní šňůrou, tak, aby chýše nebyla příliš vysoká. Nejlepší je, aby strop chýše dosahoval maximálně 20–30 cm nad hlavy sedících lidí (vezměte v úvahu klesnutí stropu po zatížení dekami). Svazujte protilehlé pruty (tedy A-A, B-B atd.) k sobě a poté, co ve středu vznikne čtverec, i k sobě navzájem.

Do každé mezery (tj. např. mezi D a B nebo A a D) přijdou většinou ještě dva další pruty, které spojíme obdobně (tedy E-E, F-F atd.). Díry pro pruty a tedy i pruty jsou od sebe po celém obvodu chýše vzdálené stejně.

Nakonec ohneme mezi pruty A a B vchod z tenčího proutku a také jej přivážeme. Po obvodu doporučujeme proplest nebo přivázat další pruty – a to ve výšce zad pod lopatkami sedícího člověka. Je to praktické a zároveň pohodlné.

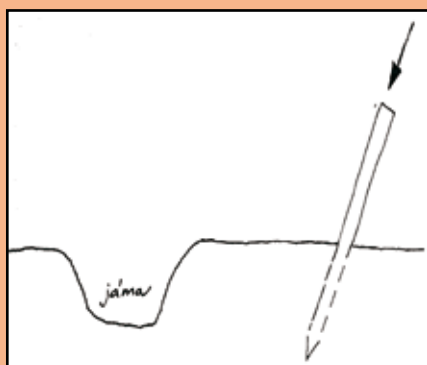
Co budeme dále potřebovat?

Kameny. Výběr kamenů závisí na tom, co máme k dispozici. Nejlepší jsou nerozpadající se horniny, které drží dlouho teplo (např. čedič), nevhodné jsou kameny z potoka (mohou při polévání praskat). Jejich velikost by měla být přiměřená, aby se daly unést. A počet? Od 20 do 50.

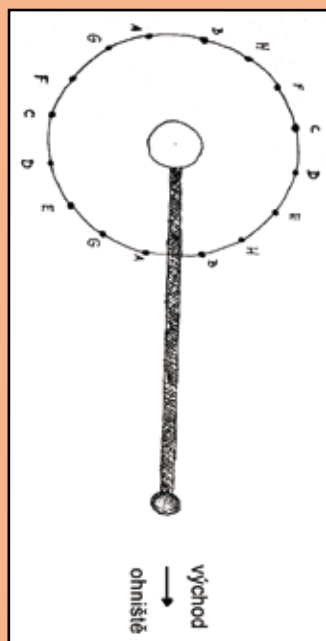
Dřevo na rozehrátí kamenů. Nejlepší je tvrdé, tedy bukové, dubové apod., ale postačí jakékoli jiné. Velké klády nejprve položíme do ohniště jako rošt, na ně chrástí, kameny, opět chrástí a pak od tenkých po tlusté klády (v případě deštivého počasí i naštipané) klády do tvaru pyramidy další dřevo. Oheň zapalujeme čistým způsobem – třením dřev. V průběhu hoření dbáme na to, aby byly kameny stále přikryté.

(obr.4)

(obr.2)

Deky a celty na pokrytí. Celty a plát-
na (výborně se hodí staré, už nepouží-
vané – a nemalované! – typy) z přírod-
ních látek dáváme dospod, deky navrch.
Chýše by měla být pokryta tak, aby byla
uvnitř při zavřených dveřích naprosta
tma. Pro pohodlnější otevírání dveří je
dobré vyrobit dvě vyšší vidlice na pode-
pření vchodových dek.

Dvě silné vidlice na nošení kamenů,
alespoň 2 metry dlouhé (nebo vidle).

Kbelík nebo kotlík s vodou na polé-
vání kamenů. Někdo podle svých zvyk-
lostí polévá kameny hrnečkem nebo
naběračkou, jiný používá čerstvé březo-
vé větvičky.

Kotlík s pitnou vodou nebo nedehyd-
rující čaj.

Obřadní předměty. Zde záleží na
zvyklostech kmene nebo obřadníka.
Často se používají pouze léčivé a k tomu
účelu se hodící byliny na posypání
kamenů (šalvěj, sweetgrass, máta ad.).
V mnoha kmenech má důležitou roli
v potní chýši obřadní dýmka jako pro-
středník k modlitbě.

Josef Porsch – Ablákela
ablakela@centrum.cz

Florbalový dršmaš v turnovské sokolovně

Tak tuhle akci jsem potřeboval jako
sůl.

Každý vedoucí to asi zná ze své vlastní
zkušenosti. Neustále připravujete akce
pro oddíl, organizujete, vymýšlíte, kom-
binujete, jak si udělat volno, a když při-
jdete v pátek na nádraží, zjistíte, že vás
místo plného vlaku jede na akci polo-
prázdné kupé. Když se vám něco tako-
vého stane po třetí za sebou, máte chuť
s tím skončit, zabalit to, prostě s tím sek-
nout. A pak to přijde! Vlastně to musí
přijít! Já osobně si to představuji tak, že
turistický Pán Bůh na nás laskavě shlíží
ze svého turistického nebe a zkouší, co
takový vedoucí TOMu vydrží. Když
už se mu zdá, že je nepřízní jeho osu-
du patřičně zocelen a začíná umdlévat
ve svém nadšení, odmění ho nečekanou
akcí, která ho úspěchem a nadšením dětí
opět nabije na dobu několika měsíců, po
které bude opět zocelován.

Touhle nečekanou akcí se stal turnaj,
který dostal do vínku název „Florbalový
dršmaš“. Vzájemné hecování několi-
ka oddílů TOM v Libereckém kraji už
přineslo mnoho ovoce. Společné sou-
těže v podobě soutěží zvané Hechoj,
Vyzvědači, Ažnadno!, červnové víken-
dové setkání oddílů TOM v Pleskotech
v Českém ráji, návštěvování se na tábo-
rech, společné hravé školení mladých
členů oddílů na chatě Bosna, prosincové
spaní v jeskyni U Mamuta... To všech-
no vzniklo ze vzájemné spolupráce libe-
reckých oddílů TOM.

Posledním společným počinem pak
bylo vzájemné hecování, kdo že je na
liberecku nejlepší ve florbalu. Vzhle-
dem k tomu, že turnovský oddíl Máci
má téměř zdarma k dispozici Sokolov-
nu, byl Turnov vybrán jako místo, kde
se ukáže, kdo je oddílem chvástalů a kdo
oddílem, který ví, co říká. Sobota 24. led-
na začala pro mnohé šokem (hlavně pro
pořadatele). Pořadatelé totiž do posled-
ní chvíle netušili, kolik účastníků se
akce zúčastní. Vzhledem k tomu, že ani
pořádající Turnov nevěděl, kdo přijde
a kdo ne, celkem chápavě přijímal zma-
tená emailová hlášení ostatních vedou-
cích, že počet účastníků bude znám až
při odjezdu vlaku. No bylo to dost pře-
kvapení, když jsme zjistili, že je nás na
staříčkou sokolovnu okolo padesáti a to
ještě ve dvou kategoriích. Nakonec jsme
rozdělili naše svěřence do kategorií star-
ší a mladší a začal se Dršmaš.

Je fakt, že nasazení překvapilo i sa-
motné účastníky. Některá družstva si

dokonce přivezla florbaluchtivé tatín-
ky, kteří se ale nakonec nestali favority.
Ukázalo se, že jsou totiž dávno za zeni-
tem své výkonnosti dráhy a nemohou
obstát například proti nabitému šestnácti-
letému teenagerovi, kterého minulý
týden vzali do místního A týmu. Hrál
se od začátku naplno a nikdo se nešetřil.
Ti netrénovaní (většinou z České Lípy
a Kamenického Šenova) pak popisova-
li stav svého těla v následujících dnech
slovy „když jsem se ráno vzbudil, měl
jsem pocit, že moje tělo je rozloženo na
jednotlivé molekuly, přičemž do každé
z nich někdo mlátí kladivem“.

Ti, co to hrají závodně, udivovali svo-
jí technikou, ti, co to závodně nehrají
udivovali alespoň kvalitou své výzbroje.
Po pěti hodinách nepřetržitého sledu
zápasů bylo rozhodnuto. Chvástalové
zůstali chvástaly a ti, co si byli vědomi
svých kvalit, se stali vítězi.

Porazeným nicméně slouží ke cti,
že na společný web libereckých tomíků
(www.tomicipodjedstem.cz) okamžitě
napsali článek, který se velice pozitiv-
ně vyjadřoval o celém turnaji. Je fakt,
že tento pocit byl vlastní téměř všem
účastníkům a z reakcí na webu bylo
znát, že jsme se trefili do lednového
vkusu našich tomíků. Většina účastníků
by ráda akci zopakovala. Na to je v pod-
statě jednoduchá odpověď. Jak již bylo
napsáno v úvodu článku. Nyní musí
přijít několik slabších akcí s minimální
účastí tomíků a pak si dopřejeme opět
jednu vzpruhu v podobě Florbalového
dršmaše. No a pokud s tím nesouhlasíte,
moji milí tomíci, tak se koukejte zúčast-
nit v co největším počtu příští akce a my,
vedoucí, na oplátku zorganizujeme další
„Dršmaš“.

Zbyněk Báča – vedoucí oddílu Máci
Turnov

Na jarní prázdniny jsme si zamluvili chaloupku uprostřed Beskyd, lesů, sněhu a luk. V sobotu před odjezdem jsme se všichni obávali nedělního dlouhého výstupu s krosnami a běžkami, a proto si všichni brali minimum oblečení. Na začátku nikomu nevadilo, že má pouze jedny věci na převlečení, ale při cestě zpátky už „to“ bylo poznat.

Ranní vstávání před odjezdem nebylo problémem, cesta utekla jak mávnutí kouzelným proutkem, takže se jen v Horní Bečvě nasadily batůžky, a šlo se. Do kopce, do kopce, zkratka, do kopce, hurá, z kopce. A už ji vidíme, tu chaloupku zasněženou, jak na nás vykukuje mezi stromky a vítá nás. Nejnáročnější ze všech dnů je za námi a my jdeme spát s tím, že zítra nás čeká ta samá cesta, ale s mnohem hezčími vyhlídkami. Jdeme nakupovat jídlo!!

V pondělí po snídani nasazujeme běžky a razíme si cestu novým sněhem. Trasa mi krásně utíká, samý sjezd, rovinka, nic náročného, ale pak to přichází – Tony se řítí z kopce a křičí: „Pozoor, pozoor, jedůů...“, otáčím se a s děsem zjišťuji, že je skoro u mě. Kam uhnout? Do lesa? Do závěje? Nebo se jen rozplácnout na zem a doufat? Vybrala jsem si les v kombinaci se závějí. Uhýbám. Tony projíždí a já se mohu po chvíli také smát, čeká mě sice průjezd metrovým sněhem skrz les, ale Toník se už válí na zemi, tak mi to ani nevádí. V takovémhle veselém duchu uběhne

celý nákup a cesta do kopce nám také uteče. Přece jenom neseme v batohách jen jídlo a to vážit ani nic nemůže.

Úterní den je ve znamení Koliby na Pustevnách, česnečky, knedlíků, halušek, Hot Cappy a jiných vynikajících bašt. Cesta je veselá. Stopa na běžky nám mizí před očima, kopce jsou dlouhé, snad nekonečné a vítr neutišitelný. Poslední stoupák nám slibuje, že cíl je již nablízku. Rozpálený krb v Kolibě rozežře i ty nejzmrzlejší, a proto zase vzhůru zpět, protože se o nás chaloupka už strachuje.

Středa – odpočinkový den. Pingpongový turnaj v hrozně zimě na verandě, kam fotografové jen odbíhají, cvakají a utíkají zpátky do tepla a naše prvotní hráče nechávají mrznout samotné. Sjezdování na sjezdovce s půl metrem čerstvého sněhu. Mnoho střelených kačen, pizz, sabotérů a šerifů.

Ve čtvrtek jsme zase výletili, a to pro změnu do Koliby a zpátky. Cesta tedy naprosto stejná, jen občas vykuklo sluníčko, a tak jsme tedy s Evčou sebraly veškerou odvalu a vzaly si s sebou plavky (tradice zimního běžkování v plavkách) a do těch se také nahoře svlékly. Slunko nám sice fandilo, ale nezahřálo, tak jsme jen zapózovaly fotografům a honem honem do hospůdky a tam něco teplého do sebe. Naštěstí ani jedna z nás nezemřela.

A byl tu pátek a s ním cesta zpět. Odvážní z nás nešli dolů pěšky, ale svezli se i s batohy na běžkách. Nádherný týden s kamarády. Mohlo to být jen a jen delší...

Karolína Kopecká,
TOM Magneti,
Kamenický Šenov

Co bylo v únoru, březnu a dubnu 2009

Na ústředí nastoupila nová pracovní síla, Vítek Krajčovič, ženatý, pětadvacetiletý otec malé Johanky. Vystřídal Tomáše Chalupu a následného muže Pavla, o kterém jsme minule napsali, že svým dvoudenním zaměstnaneckým pobytem na ústředí vytvořil evropský rekord.

Nový kolega si zatím v roli muže pro všechno vede dobře.

Tomíky a jejich projektanta pracujícího na pláncích opárenského mlýna mlučila a trýznila hasička Růžičková z Litoměřic, která předepisovala tvrdé a v českých zemích nevídané podmínky pro to, abychom získali stavební povolení na rekonstrukci Opárna.

V Holešově připravil tým Kuby Šneidera další ročník Kukly, na kterou se sjely dvě stovky tomíků, z nichž někteří měli představení krásná a nápaditá a jiní trochu dlouhá a v auditoriu obtížně slyšitelná. Všichni však zaslouží pochvalu, protože si dali práci a šli do přehlídky umu a soutěživosti mladých členů našeho spolku s chutí.

Spolkové náčelnictvo se radilo, jak se zachovat v případě, že se krize podepíše na výši státních dotací. Konstatovalo lakonicky, že jsou výdaje, které omezit příliš nelze (například platby energií na chalupách, pojistné, platy, podpora vzdělávacích akcí) – a u všeho ostatního bude záležet na výši přidělených peněz, resp. na tom, zda v roce 2009 nebudou vyhlášeny obávané balíčky.

Mojmír Nováček z Ostravy, úctyhodný manžel ženy Lídy a otec dcery Petry, se stal sexuálním preventistou Asociace TOM (víc na letáku, který je přílohou tohoto Tomíka)

Růžena Štěpánková, krajánek z Chodova, začala připravovat letní sraz TOM.

Zdražila elektrická energie na tomických chalupách v Dědově, Broumově a Pořešíně, a to o korunu.

Náměstkyně ministra Lišky Eva Bartoňová ujistila předsedu asociace v osobním rozhovoru, že přes nutné krácení (cca o 10 milionů korun pro celý rank mládeže v příslušné kapitole našeho ministerstva) pro letošní rok další úsporné balíčky nehrozí.

Helenka a Kamil Podroužkoví čile komunikovali s německými partnery ze saského spolku Erzgebirgsverein, zatímco Tomek Hurt a Tomáš Novotný ladili v programu Ziel 3 projekt přestavby

opárenského stavení na česko-německé environmentální středisko a navštěvovali v této věci úředníky v Praze, Drážďanech a Ústí nad Labem.

Zkraje března jsme projekt přestavby Opárenského mlýna odevzdali na krajském úřadu v Ústí nad Labem s tím, že výsledek se dozvíme v létě.

Petr Teringel začal přemýšlet nad přípravou pražské Bambiriády a získal příslib pomoci od několika pražských oddílů a také tomíků Tuláků ze Štětí.

Oddíly tomíků z Ústí se mezi sebou poměrně složitě dohadovaly o půjčování spolkového vleku na loď.

Náčelníci Junáka, Pionýra, Ymca v ČR, Asociace TOM, České tábornické unie a sdružení Duha napsali spolu s šéfem ČRDM ministru Liškovi dopis, ve kterém ho vyzývají, aby nedopustil krácení prostředků pro práci s dětmi a mládeží. Část spolkových vůdců zároveň oslovila pověřeného ředitele odboru J. Tučka, aby „neorubal“ pouze kapitolu investic, protože je velmi pravděpodobné, že by se v budoucnu peníze do této nejvýše potřebné kolony již nevrátily.

Na ústředí se přišel představit vedoucí nový oddíl ve středočeském Jílovišti Jan Vorel.

Z postu krajánka abdikoval středočeský tomík Jiří Vorel.

Ukázalo se, že docílil přijetí u ministerského předsedy České republiky je hračkou proti snaze svolat na jeden den do Sloupu v Čechách všechny krajánky Asociace TOM a spolkové náčelnictvo k tomu.

Plzeňskému krajánkovi Zdendovi Strouskovi se narodila dcerka Klárka.

Změn doznal dubický domek v České Lípě – po měsíční rekonstrukci má novou kuchyň a sociální zázemí.

Ministerstvo školství přiznalo v grantovém řízení 900 tisíc Kč na přestavbu klubovny ostravských Čmoudíků a také 700 tisíc Kč na dokončení rekonstrukce vítkovské Kamenky.

Pořešínská pumpa, pěkný litinový kousek, 50 let starý, odjela na generální opravu do sléváren v Nové Huti u Dobříše.

Miloslav Zikmund poděkoval tomíkům za blahopřání k 90. narozeninám.

Rezignoval šéf Duhy Petr Páta – jeho sdružení kvůli nedokonale podanému projektu nedostalo základní státní dotaci pro rok 2009 a musí čekat na to, co mu v grantech vyjde ve 2. dotačním kole.

Na ústředí napsaly po dlouhou dobu dvě vědučky z Podřipska, které se tentokrát ptaly, jestli má cenu vychovávat tomíky alespoň trochu v duchu fair play, když jsou ve veřejném životě této země lidi, kteří nepodrží uprostřed českého předsednictví vládu, a tak udělají naši zemi ostudu po půlce světa, případně jiní, kteří se z toho radují a kteří ministerského předsedu, jemuž vděčí za své zvolení na Hrad, ženou z úřadu rádi a tempem vpravdě nebývalým... Obě vedoucí končí svůj chmurný dotaz konstatováním, že se na celou práci s mládeží mohou vyprdnout.

Ústředí smutně přitakává, ale s tím, že na takovou otázku si každý musí odpovědět sám a že kdyby se kvůli takovýmto věcem mělo přestat dělat s dětmi, nedělalo by se s nimi už dávno, pradávně...

Místopředseda spolku Jiří Homolka požádal v úvodníku tohoto čísla oddíly, aby více dbaly na propagaci Asociace TOM, například na svých webech.

Mluva tomíků Bubláků z Turnova se na letošním Cimrmanovi, co se diví v Lípě, proměnila k nepoznání, takto k lepšímu, a Zdeny Šmída byl šťasten.

Brněnskému krajánkovi se převelice líbilo v základně tomíků v Uherském Hradišti.

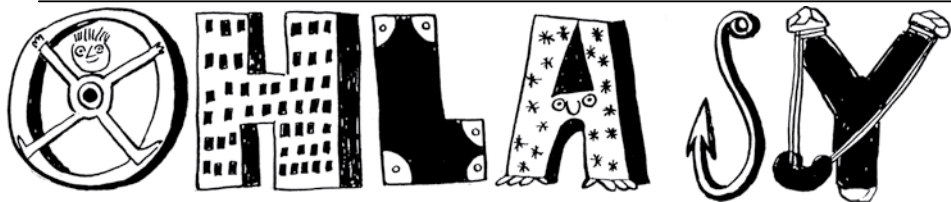
Novým ředitelem odboru pro mládež MŠMT se po Jaroslavu Tučkovi stala Jana Heřmanová z Ivančic, vedoucí tamního Střediska volného času a současná šéfová Sdružení pracovníků domů dětí a mládeže ČR.

U strážce státní kasy

Miroslav Kalousek, končící ministr financí, se zástupcům České rady dětí a mládeže při dubnové schůzce třikrát omluvil. Připadalo mi, že to myslí zcela upřímně, když říká, že ho mrzí, že nám nedokázal poslat nějaký ten peníz na opravu domů po někdejším SSM. Teď už to želbohu nestihne. Setkání bylo ale svižné a nelíčeně přímočaré – jako ostatně ministr sám.

Odešli jsme s ujištěním, že ať bude za půl roku dělat cokoliv, je Miroslav Kalousek připraven s námi chodit a chodit a své nástupce o naší pravdě přesvědčovat. Inu, uvidíme. Tomický Asociál pana ministra věru potěšil – Kalouskovu slivovici jsme si recipálně odnášeli zase my...(ton)

Web herberku jest spuštěn!

Ústředí děkuje všem, kdo šíří povědomí o sloupském herberku – třeba pomocí odkazu www.herberk.cz, který čtenáře přeměruje na právě zprovozněné stránky. Připomeňme, že ve sloupském areálu jsou objekty dva. Horní, menší, slouží jako kvalitní ubytovna pro tomíky a podobné spolky a vše potřebné o ní najdete na hlavní stránce našeho webu v sekci chalupy.

Herberk Ferdinanda Dobrotivého je zařízení hostelového typu. Budeme rádi, když nám ho pomůžete obsazovat – oddíl, který získá zajímavého zájemce o ubytování (který se, pravda, posléze opravdu ubytuje!), nemine drobná odměna!

Ubytování lze objednat na mailu ustredi@a-tom.cz, či telefonicky u Jany Dvořákové na čísle 220 910 460. Více informací, ceník, obsazenost herberku či fotogalerie na www.herberk.cz.

(ton)

Anketa

Lednová a únorová anketa na webu přinesla tyto výsledky. Člověku se chce jen povzdychnout, že je škoda, že ti, kdo touží po změně a vylepšení, si nenašli minutku a nenapsali administrátorovi našich stránek.

(ton)

Jak jste spokojeni s nabízeným obsahem služeb asociace na webu? Je to super, nic mi tu nechybí... 49 hlasů
Vždy najdu, co hledám, ale není to snadné... 41 hlasů
Měl(a) bych pár nápadů na zlepšení... 42 hlasů
Vůbec se mi nelíbí, a celé bych to předělal(a)... 32 hlasů

Finanční krize v Perském zálivu - sněm 2010 v ohrožení!

Developerská společnost Sahel ze Spojených arabských emirátů v důsledku centrálně nařízených úsporných opatření zastavila veškeré práce na stavbě nového multikulturního centra pro výchovu evropské mládeže v Poděbradech. Z původně plánovaného objektu stojí sotva pětina a slíbená dotace ve výši 250 000 000 dolarů byla odložena na neurčito. Konání sněmu 2010, bláhově plánovaného právě do prostor tohoto centra, se tak ocitá ve značném nebezpečí.

Veškeré naše snahy při jednáních o znovuoživení stavebních prací vyzněly naprázdno a předseda představenstva firmy Sahel, Abdulah Nasser, se otázkou nehodlá dále zabývat. Svou investiční zdrženlivost, ještě před rokem jemu tak cizí, stále zdůvodňuje alarmujícími čísly – Dubajský burzovní index ztrácí 2 %, Abú Dhabí 0,8 %. Obdobně klesají finanční indexy Saúdské Arábie (0,5 %), Bahrajnu (0,7 %) a Kuvajtu (0,1 %). Naši přední finanční analytici nám ohledně dalšího vývoje sdělili toto: „V následujících měsících se situace může nadále zhoršovat, může se ale i zlepšit.“ A tak jediné, co vám nyní dokážeme říci jistě, je datum sněmu. Ve svých diářích si můžete proto vyznačit dny 15. až 17. ledna 2010. O celé situaci Vás budeme nadále informovat...

Tadeáš Klaban, TOM Robinsoni
Poděbrady
Foto J. Klaban

Tomík č. 68,
DUBEN 2009

Časopis turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM ČR
ve spolupráci s Klubem českých turistů,
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR.

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.
Tel., fax: 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785
E-mail: ustredi@a-tom.cz,
www.a-tom.cz
Číslo do tisku připravili:
Jiří Chour, Tomáš Novotný,
Petr Balcer, Tomek Hurt
Grafika: Jiří Chour
Foto obálka: Jiří Chour
Ostatní fotografie: oddíloví vedoucí

Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.
Náklad 1200 výtisků.

**Uzávěrka příštího čísla
je 25. 5. 2009**

Železný tomík

Termín konání: 8.-10. května 2009

Vlastní závod v sobotu 9.5. 2009.
Prezentace bude probíhat v klubovně
oddílu na Střeleckém ostrově v pátek
8.5. večer.

Pořádající oddíl kompletně zabezpečuje – loď, pádla, plovací vesty, značení tras pro průběh závodu a zajištění hlídek na nebezpečných místech nebo křižovatkách, rozhodčí, kontroly na trasách, zajištění převozu lodí z cíle lodí opět na start.

Budeme se těšit hojně účasti.

Kontaktní adresa organizátora:
Ing. Jindřich Černý, Ph.D.
Dlouhá 23, 412 01 Litoměřice

mob.: 723853092, 606932282
e-mail: cernyjindrich@centrum.cz
tomdelfin@centrum.cz,
<http://www.tomdelfin.wgz.cz>

Spějme ku srazu!

SRAZY TOM - přehled

1. 1970 Bystřička
2. 1972 Splzov
3. 1973 Jinolice
4. 1974 Jedovnice
5. 1978 Lipno
6. 1982 Kynšperk nad Ohří
7. 1984 Česká Kamenice
8. 1986 Český Krumlov
9. 1988 Kladno
10. 1991 Ostroměř
11. 1992 Komňa
12. 1993 Kravaře v Čechách
13. 1994 Kunčice pod Ondřejníkem
14. 1995 Bělá nad Radbuzou
15. 1996 Beroun
16. 1997 Zahrady u Rumburka
17. 1998 Hodonín
18. 1999 Chodov u Karlových Varů
19. 2000 Sloup (Moravský kras)
20. 2001 Vičanov (Hostýnské vrchy)
21. 2002 Pařez (RS v Českém ráji)
22. 2003 Žerotín u Loun
23. 2004 Český Krumlov
24. 2005 Roztoky
25. 2006 Jiřetín pod Jedlovou
26. 2007 Brněnská přehrada
27. 2008 Město Albrechtice
28. 2009 Chodov u Karlových Varů

Libuše Valentová

Srazů bylo 28. Je třeba ale říci, že pravidelnou šňůru bez přerušení držíme až od roku 1991.

Přehled sestavený Líbou Valentovou, členkou náčelnictva, která má nad srazy tradičně patronát, je zajímavý. Za socialismu byly srazy podle pamětníků hojněji navštěvované, nebyly však pravidelné. Po listopadové změně režimu proběhlo v nových, radostných poměrech nepřetržitě osmnáct letních srazů, ten devatenáctý se právě připravuje. Nad srazem se dá ohnout nos – znám názor, že na něj jezdí jen ti, kteří nechtějí připravovat vlastní tábor. Inu, tak tvrdé to určitě nebude. Sraz sice může být pomocnou rukou pro ty, kteří ten rok mají činnost utlumenou a nemají dost sil na vlastní tábor – to je pravda. Je to v životě oddílů velmi reálná situace, známe ji všichni. „Srážet“ se ale jezdí i oddíly, které vedle účasti na této akci uspořádají i vlastní tábor, takže argument o „berliče“ asi jen tak neobstojí. O letním srazu tomíků se dá ale uvažovat i z druhé stránky: pro pořadatele je to šance vyzkoušet si svůj organizační um, účastníci se těší na kamarády z loňska...

Pamatujeme srazy skromné i velkolepé, ty, které dopadly finančně na jedničku, i ty, které jsme museli dodatečně

podpořit a kvůli nimž v krajské radě (či také v oblasti KČT) vzplanuly mocné vášně. I to nese turistický život.

Letošní, chodovský sraz, bude doufám zlatý střed. Na konci března bylo podle údajů Růženy Štěpánkové, karlovarského krajanek, na sto přihlášených, další se jistě hlásili v době, kdy byl tento časopis v tisku.

Musím ale také vyzvat zájemce o pořádání srazu v roce 2010, aby se hrdě ozvali už teď.

Náčelnictvo se přimlouvá za Liberecký, Plzeňský či Královéhradecký kraj – jsou takřkajíc na řadě a krajané by v tomto smyslu měli pohlédnout realitě směle do modrooranžových očí. Pražský krajanek Petr Teringel je sice vytížen přípravou Bambiřady, ale i hlavní město by možná chtělo hostit tu skvělou společnost tomíků... Počítám, že mne příslušní krajané zaplaví nápady a nabídkami a již se chvějí nedočkavou dychtivostí, ba co dím, dychtivou nedočkavostí. Hoši, děkuju předem!

Posílám také rád díky Tomovi Fúskovi z Mikulášovic, který přislíbil pořádání srazu v roce 2011 a snad mohou také poděkovat olomoucké Soně Rokytové, která, trochu s děsem v očích, lehce kývla (postřehl jsem dobře?) na rok 2012...

*Srazům zdar!
Tomáš Novotný*

Místopředseda si v úvodníku tohoto čísla posteskl – a já ho nerad doplním.

Milí kolegové,

spolek je celou dobu existence proslulý liberálním prostředím (tedy krom účetnictví a registrace, tam pořádek musí být!). Smírně jsme vznikli a smírně komunikovali, pominu-li bitky s těmi, kdo nechtěli pochopit, jak je to mezi tomíky a klubem.

Mám ale bohužel obdobné zkušenosti jako Jiří Homolka. Procházím-li kolem oddílových nástěnek ve městě B., věřte, nějaké přihlášení se k tomíkům hledám marně. Ani hořec, ani byt jen prosté rozepsání, že hezká nástěnka patří turistickému oddílu mládeže. A přeci jsou to naši, znám je osobně...

Desítky oddílových webů opravdu cudně o příslušnosti ke spolku mlčí, případně – a to je ještě horší – mlží. Občas se k nám dostane leták, zvaldo na akci, v konzervativní nebo v elektronické podobě. Jásáme, když tam najdeme hořec!

Pomůžu si příkladem z tuzemska, když už Jiří sáhl do Rakous. Zkuste se podívat na stránky skautských oddílů! Takový, který by se styděl za příslušnost k hnutí, nenajdete.

Vážení kolegové, ponechme věc v rovině apelativní, prozatím. Těžko si dovedu představit (na rozdíl od problematiky IČ – tam na uvedení do souladu se spolkovými směrnici budeme tvrdě trvat), jak jinak než pobídkou věc řešit... Prosbou k odstranění té trapnosti, když slovnitý a námi mohutně a roky finančně podporovaný oddíl, nemá na svých akcích NIKDE náš znak. Bude určitě jedním z méně radostných bodů lednového (15.–16. ledna 2010) sněmu. Rozepisovat se, proč by tomu tak mělo být, nebudu.

Po dvaceti letech existence spolku mi to přijde trapné. Je to nad slunce jasnější – a opravdu věřím, že nejde jen příslůvečně zpívanou píseň podle toho, či chléb člověk jí!

Tomáš Novotný

